

доза інформації складаються в загальну картину, уможливають зробити спільні висновки та рішення.

Таким чином, застосування інтерактивних технологій у навчанні майбутніх учителів образотворчого мистецтва, передбачає залучення їх до активного діалогу обговорення як теоретичних питань, так і розв'язання професійно значущих завдань.

Список використаних джерел:

1. Гончаренко С. Український педагогічний словник / С. Гончаренко. – К.: Либідь, 1997. – 376 с.
2. Пометун О. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібн. / О. Пометун, Л. Пироженко. – К.: А.С.К., 2004. – 192 с.

Басва Олена Вікторівна

Доктор біологічних наук, професор

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

Лебедєва Наталія Юрївна

Кандидат біологічних наук

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

Вишнякова Ганна Володимирівна

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

Жирякова Ілона Олександрівна

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

ОСОБЛИВОСТІ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ З МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ

Сучасний процес реформування освітньої системи в Україні спрямований на розвиток та набуття особистістю якісних здатностей, приведення вітчизняних критеріїв та стандартів освіти у відповідність до європейських вимог.

Першочерговим напрямом модернізації системи вищої медичної освіти України виступає підвищення якості підготовки медичних кадрів [1; 2, с. 4]. Основним напрямком забезпечення якості підготовки майбутніх лікарів виступає впровадження в навчальний процес є компетентнісного підходу, в основу якого покладено перехід від теоретичних знань до фахової компетентності [3, с.321; 4, с.328].

Компетентністний підхід переміщує акценти з процесу накопичення нормативно визначених знань, умінь і навичок в площину формування й розвитку здатності практично діяти і творчо застосовувати набуті знання і досвід у різних ситуаціях [5, с.28].

Навчальна дисципліна «Мікробіологія, вірусологія та імунологія» виступає вихідною при формуванні вищезазначених компетенцій та таких спеціальних фахових результатів навчання:

- здійснювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів;
- планувати заходи для запобігання розповсюдження інфекційних хвороб в умовах закладу охорони здоров'я;
- проводити в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу: виявлення і ранню діагностику інфекційних захворювань.

Після вивчення мікробіології, вірусології та імунології майбутній магістр медицини повинен опанувати такими знаннями: в умовах лікувальної установи, застосовуючи стандартну процедуру, використовуючи знання про людину, її органи та системи, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу за списком 4 Освітньої програми.

Для формування фахових компетентностей майбутнього лікаря, вивчення мікробіології, вірусології та імунології ставить завдання щодо опанування такими вміннями:

- передбачати негативні наслідки впливу небезпечних факторів на організм людини;
- оволодіти сучасними методами мікробіологічних досліджень при інфекційних хворобах;

- аналізувати принципи одержання вакцинних препаратів, методи їх стандартизації і контролю, практичне використання;

- оволодіти принципами виготовлення імунних сироваток, методами їх стандартизації, контролю, практичне використання.

Таким чином, професійна компетентність як сукупність здібностей, якостей й особливостей спеціаліста, а також знань, умінь і досвіду є важливим чинником підготовки й діяльності майбутнього лікаря.

Список використаних джерел:

1. Бухальська С. Компетентнісний підхід. Теоретичний аналіз ключових дефініцій вищої медичної освіти [Електронний ресурс] / С. Бухальська. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.stattionline.org.ua/pedagog/106/19456-kompetentnisnij-pidxid-teoretichnij-analiz-klyuchovix-definicijvishho%D1%97-medichno%D1%97-osviti.html.%97-osviti.html>
2. Балуєва О. В. Формування стратегічних напрямів діяльності вищих медичних навчальних закладів, спрямованих на удосконалення підготовки медичних кадрів / О.В.Балуєва // Формування стратегічних напрямів діяльності вищих медичних закладів. – 2013. – № 12. – С. 4.
3. Шінкарук-Диковицька М.М. Компетентнісний підхід та формування ключових компетенцій в підготовці студентів вищих навчальних медичних закладів / М.М. Шінкарук-Диковицька, Г.М. Побережна, Т.В. Федик, Л.О. Ковальчук // Вісник Вінницького національного медичного університету. – 2017. – №1. – Ч. 2 (Т.21). – С. 319-323
4. Хоменко К.П. Формування професійної компетентності майбутніх лікарів / К.П. Хоменко // Гуманітарний вісник Переяслав-Хмельницького держ. пед. ун-ту ім. Григорія Сковороди. – 2015. – Дод.1 до Вип.36, Т. II(62). – С.321-330.
5. Головань М. С. Компетентність і компетентність: досвід теорії, теорія досвіду / М. С. Головань // Вища освіта України. – 2008. – № 3. – С. 23-30.

Костащук Оксана Іванівна

Кандидат педагогічних наук

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ВИХОВАННЯ ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ У СТУДЕНТІВ

Становлення та удосконалення сучасної системи освіти стосується змін, які відбуваються наразі у сфері політики, культури, економіки, психології, етики тощо. Моральне виховання молоді не може залишатися осторонь від соціальних та духовних змін соціуму.

Вирішуючи проблеми духовно-морального виховання молоді в освітніх закладах, слід пам'ятати, що честь та гідність – це одні з найважливіших соціальних та моральних якостей людини.

У руслі сучасних завдань морального виховання підростаючого покоління – категорії «честь» та «гідність» наповнюють та конкретизують зміст гуманного підходу до організації навчально-виховного процесу. Необхідність гуманізації педагогічного процесу потребує включення у систему особистісних цінностей людини таких якостей як честь, гідність, совість, почуття обов'язку, любов, доброта, милосердя, свобода, відповідальність та ін. Утвердження означених якостей у свідомості та поведінці студентської молоді перетворює принцип гуманізму з науково-педагогічної категорії у реальну внутрішню установку людини.

У процесі виховання честі та гідності студентів слід чітко визначити та обґрунтувати моральне значення та специфічні особливості досліджуваних якостей в ієрархії особистісних пріоритетів. У зв'язку з цим, педагогам необхідно володіти певною інформацією, даючи відповіді на запитання типу: «Яке місце займають категорії честі та гідності особистості в системі її моральних переконань?», «Які критерії, рівні прояву честі та гідності у свідомості та поведінці студентів?» і т.д. Саме такі запитання зазвичай виникають у студентів, які прагнуть зрозуміти що ж таке «честь» та «гідність».

Відповідаючи на ці та інші запитання, педагогу потрібно визначити пріоритет вихованості студента над його освідченістю. Проблема полягає в тому, що слід не просто визначити виховання гідного студента як головне завдання освітніх закладів, а оцінювати якість навчальної та виховної роботи за результатами соціальної компетентності та моральної вихованості студентів.

Зазначимо, що честь та гідність входять в систему моральних цінностей та відображають ставлення людини до себе, що проявляється у визнанні себе та своїх достоїнств. Так формується